

[Ivar Nørgaard.]

som har nær tilknytning til den hovedorganisation, der kraftigst har vendt sig imod en nordisk økonomisk union, ja, han er endog formand for organisationen. Næstformanden har en meget tæt tilknytning til en anden stor erhvervsorganisation, som har udtalt sig meget negativt om dannelsen af en nordisk toldunion, nemlig Industrirådet. Det er givet, at et valg af 2 sådanne personer ikke kan være med til at give andre, hverken her i landet eller uden for landet, fornemelsen af, at man er meget ivrig fra regeringspartierne side.

Selv statsministeren, som gav udtryk for en stærk vilje til at gennemføre forhandlinger med et positivt resultat, har efter min opfattelse i sit indlæg i åbningstalen været med til at skabe en vis tvivl, og jeg vil gerne benytte lejligheden til nu at stille forskellige spørgsmål til statsministeren og handelsministeren for om muligt at få bortvejret den tvivl, vi kan have her i salen og man kan have i befolkningen, og som vore nordiske kolleger, som vi skal samles med om dannelsen af en nordisk økonomisk union, også kan have fået.

Statsministeren sagde i åbningstalen, at for så vidt angår landbrugsproblemerne, er det ikke muligt for Danmark at bedømme værdien af de forslag, som er indeholdt i embedsmandsudvalgets rapport, før der foreligger en præcisering af, hvilke regler der vil blive anvendt for de enkelte landbrugsvarer; det er næsten et ordret citat af, hvad der står i embedsmandsrapporten. Men dernæst tilføjede statsministeren:

„Denne præcisering forudsætter ret tidkrævende undersøgelser, der forhåbentlig er i gang i de øvrige nordiske lande. Før resultatet foreligger, vil det ikke være muligt for den danske regering at tage stilling til forslaget som helhed.“

Så vidt jeg har forstået embedsmandsrapporten, er den klargøring, der skal finde sted fra de enkelte nordiske lande, en fælles forpligtelse for alle nordiske lande, herunder også for Danmark. Det må være nødvendigt, at vi fra dansk side præciserer, hvilke af de ordninger, der er nævnt i embedsmandsrapporten, vi selv skønner er de bedste. Det er hidtil ikke fremgået af, hvad handelsministeren, landbrugsministeren el-

ler statsministeren har sagt i denne sag, og det fremgår heller ikke af de kommentarer, der følger med embedsmandsrapporten. Men vi må dog som det første skridt gøre opmærksom på, hvilke af disse ordninger vi vil foretrække for de enkelte varer, og så bør vi naturligvis selv tilskynde de andre nordiske lande til at reagere også på vore synspunkter.

Jeg vil derfor gerne spørge statsministeren, om det er afklaret fra regeringens side, hvilke af de nævnte ordninger vi foretrækker, om man har meddelt det til de andre nordiske lande, hvilken reaktion man har fået fra dem, og om man har spurgt disse nordiske lande, hvor langt de er kommet med deres undersøgelser. Jeg ved ikke, om det er de danske undersøgelser, der bebudes at være særlig tidkrævende, eller om statsministeren har en bestemt formodning om, at der er andre lande, der er særlig længe om det, men hvis det er tilfældet, bør man hurtigt forsøge at få disse lande til at fremskynde undersøgelserne.

Både den konservative ordfører, hr. Haunstrup Clemmensen, og venstres ordfører, hr. Henry Christensen, nævnte toldunionen som noget, der kunne skabe vanskeligheder med hensyn til at nå frem til en nordisk økonomisk union. Hr. Henry Christensen omtalte det, som om det var en speciel svensk betingelse, men som hr. Aksel Larsen allerede har nævnt det her fra talerstolen i dag, er det et naturligt led og også et nødvendigt led i en nordisk økonomisk union. Men det pibler altså også frem i de to ordføreres taler her i dag, at der ligesom i fremhævelsen af de vanskeligheder, der kan være ved at nå frem til enighed om indholdet af toldunionen, skulle være en slags halmstrå, man sådan kunne hvile sig lidt på, og i hvert fald få det til at flyde lidt, før man traf en endelig beslutning.

Det er vel ikke ukendt, at toldunionen er en meget væsentlig betingelse for, at en nordisk økonomisk union kan få det indhold, vi alle ønsker. For det første er toldunionen en nødvendig betingelse for, at vi kan få legaliseret en række forhold mellem de nordiske lande, som i henhold til GATT ikke kan realiseres, uden at vi har toldunionen. Vi kan f. eks. ikke gennemføre præferenceordningerne for landbrugsvarer-